Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

20 декември 2017 година*

„Преюдициално запитване — Обща организация на пазарите на селскостопански продукти — Закрила на защитени наименования за произход (ЗНП) — Регламент (ЕО) № 1234/2007 — Член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii), букви б) и в) — Регламент (ЕО) № 1308/2013 — Член 103, параграф 2), буква а), подточка ii), букви б) и в) — Приложно поле — Използване на репутацията на ЗНП — Злоупотреба, имитация или позоваване на ЗНП — Невярно или въвеждащо в заблуждение указание — ЗНП „Champagne“, използвано в наименованието на храна — Наименование „Champagner Sorbet“ — Храна, съдържаща шампанско като съставка — Съставка, която придава отличителност на храната“

По дело C-393/16

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) с акт от 2 юни 2016 г., постъпил в Съда на 14 юли 2016 г., в рамките на производство по дело

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

срещу

Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH & Co.OHG, представлявано от Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH, с предишно наименование Aldi Einkauf GmbH & Co.OHG Süd,

в присъствието на

Galana NV,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: M. Ilešič, председател на състава, A. Rosas, C. Toader, A. Prechal и E. Jarašiūnas (докладчик), съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: K. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 18 май 2017 г.,

като има предвид становищата, представени:

– за Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, от C. Onken, Rechtsanwältin,

* Език на производството: немски.

– за Galana NV, от H. Hartwig и A. von Mühlendahl, Rechtsanwälte,

– за френското правителство, от D. Colas, S. Horrenberger и E. de Moustier, в качеството на представители,

– за португалското правителство, от L. Inez Fernandes, M. Figueiredo и A. Gameiro, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от B. Eggers, I. Galindo Martín и I. Naglis, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 20 юли 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii), букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) (ОВ L 299, 2007 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕО) № 491/2009 на Съвета от 25 май 2009 г. (ОВ L 154, 2009 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 313, 2011 г., стр. 47) (наричан по-нататък „Регламент № 1234/2007“), и на член 103, параграф 2, буква а), подточка ii), букви б) и в) от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (ОВ L 347, 2013 г., стр. 671 и поправки в ОВ L 189, 2014 г., стр. 261, ОВ L 130, 2016 г., стр. 9 и ОВ L 161, 2016 г., стр. 41).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Comité interprofessionnel du Vin de Champagne (наричан по-нататък „CIVC“) и Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH & Co. OHG, с предишно наименование Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd (наричано по-нататък „Aldi“), по повод използването на защитеното наименование за произход (наричано по-нататък „ЗНП“) „Champagne“ в наименованието на дълбоко замразен продукт, предлаган на пазара от Aldi.

Правна уредба

Регламенти № 1234/2007 и № 1308/2013

3 Запитващата юрисдикция обхваща в преюдициалното си запитване както Регламент № 1234/2007, в сила към момента на настъпването на фактите по спора в главното производство, така и Регламент № 1308/2013, който го заменя, считано от 1 януари 2014 г., като посочва, че тълкуването на последния ѝ е необходимо, тъй като искането за преустановяване на използването на ЗНП „Champagne“ — предмет на спора в главното производство, се отнася до бъдещето, поради което тя ще трябва да се произнесе по това искане и с оглед на приложимите разпоредби към датата, на която ще постанови решението си.

4 Член 118б, параграф 1 от Регламент № 1234/2007, озаглавен „Определения“, предвиждаше:

„За целите на настоящия раздел се прилагат следните определения:

а) „наименование за произход“ означава наименование на район, определена местност или, по изключение, наименование на държава, което се използва за описание на продукт, посочен в член 118а, параграф 1, за който са спазени следните изисквания:
   i) неговото качество и характеристики се дължат основно или изключително на специфична географска среда с присъщите ѝ природни и човешки фактори,
   ii) гроздето, от което се произвежда, произхожда изключително от този географски район,
   iii) производството му се извършва в този географски район, и
   iv) получено е от винени сортове от вида Vitis vinifera;

[…]“.

5 Съгласно член 118к, параграф 1 от този регламент:

„Наименованията, които са станали родови, не могат да се ползват със закрила като наименования за произход или географски указания.

[…]“.

6 Член118м от посочения регламент, озаглавен „Закрила“, гласеше:

„1. [ЗНП] и защитените географски указания могат да се използват от всеки оператор, предлагащ на пазара вино, което е било произведено в съответствие със съответната спецификация на продукта.

2. [ЗНП] и защитените географски указания и вината, използващи тези защитени [означе]ния в съответствие със спецификацията на продукта, се ползват със закрила срещу:

а) всяка пряка или непряка търговска употреба на защитено [означе]ние:
   i) от сходни продукти, за които не е спазена спецификацията на продукта на защитеното [означе]ние; или
   ii) доколкото подобно използване води до използване на репутацията на наименованието за произход или географското указание;

б) всякаква злоупотреба, имитация или позоваване, дори ако е посочен истинският произход на продукта или услугата или ако защитеното [означе]ние е преведено или придружено от израз като „стил“, „тип“, „метод“, „както е произведено в“, „имитация“, „с аромат на“, „като“ или друг подобен израз;

в) всяко друго невярно или въвеждащо в заблуждение [указание за] мястото, откъдето произхожда продуктът, произхода, естеството или основни свойства на продукта, върху вътрешната или външната опаковка, рекламни материали или документи, свързани със съответния продукт от вино, както и опаковането на продукта в контейнер по начин, който може да създаде невярна представа за неговия произход;

г) всяка друга практика, която би могла да въведе в заблуждение потребителите относно истинския произход на продукта.

3. [ЗНП] или защитените географски указания не стават родови в Общността по смисъла на член 118к, параграф 1.

4. Държавите членки вземат необходимите мерки, за да преустановят незаконното използване на [ЗНП] и защитените географски указания съгласно посоченото в параграф 2“.

7 Съображения 92 и 97 от Регламент № 1308/2013 по същество възпроизвеждат съдържанието на съображения 27 и 32 от Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета от 29 април 2008 година относно общата организация на пазара на вино, за изменение на регламенти (ЕО) № 1493/1999, (ЕО) № 1782/2003, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 3/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 2392/86 и (ЕО) № 1493/1999 (ОВ L 148, 2008 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 220, 2008 г., стр. 35), чиито разпоредби за закрилата на ЗНП и на защитените географски указания (наричани по-нататък „ЗГУ“) са включени в Регламент № 1234/2007 с Регламент № 491/2009. Тези съображения гласят следното:

„(92) В Съюза понятието за качествени вина се основава, inter alia, на характерните особености, които се приписват на географския произход на виното. Тези вина се обозначават за потребителите посредством [ЗНП] и [ЗГУ]. С цел да се осигури прозрачна и по-съвършена рамка за претенциите за качество на съответните продукти, които се свързват с въпросните продукти, следва да се въведе система, при която заявките за наименование за произход или географско указание да се разглеждат в съответствие с подхода, възприет в рамките на хоризонталната политика на Съюза в областта на качеството на хранителните продукти, различни от виното и спиртните напитки, изложен в Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета [от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 55, 2013 г., стр. 27)].

[…]

(97) Регистрираните наименования за произход и географски указания следва да се ползват с правна закрила срещу използване, с което се извличат предимства от репутацията на продукти, които спазват изискванията. С цел да се насърчи лоялната конкуренция и да не се въвеждат в заблуждение потребителите, споменатата правна закрила следва да се разпростре и върху продукти и услуги, които не са обхванати от настоящия регламент, включително онези, които не са посочени в приложение I към Договорите“.

8 Член 101, параграф 1 и член 103 от Регламент № 1308/2013 имат същото съдържание като член 118к, параграф 1 и член 118м от Регламент № 1234/2007.

Другите разпоредби от правото на Съюза

9 Член 3, параграф 1 от Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно етикетирането, представянето и рекламата на храните (ОВ L 109, 2000 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 9), в сила към датата на настъпване на фактите по спора в главното производство, предвиждаше:

„Етикетирането на храните съдържа, при условията и с уговорката за дерогиранията, предвидени в членове 4—17, само следните задължителни указания:

1) търговското наименование;

2) списъка на съставките;

3) количеството определени съставки или категории съставки в съответствие с член 7;

[…]“.

10 Съгласно член 5, параграф 1 от тази директива:

„Търговското наименование на дадена [хранителна] стока е наименованието, предвидено в общностните разпоредби, които се прилагат за нея.

а) Поради липсата на общностни разпоредби, търговското наименование е наименованието, предвидено в законите, подзаконовите актове и административните разпоредби, приложими в държавата членка, в която продуктът се продава на крайния потребител или на заведенията за обществено хранене.

При липса на такова, търговското наименование се състои от обичайното наименование[…] в държавата членка, в която се продава на крайния потребител или на заведенията за обществено хранене, или от описанието на храната и ако е необходимо, на нейната употреба, което да е достатъчно ясно, за да позволи на купувача да определи истинския ѝ вид и да я отличи от други продукти, с които може да бъде объркана.

[…]“.

11 Член 6, параграф 5 от посочената директива гласеше:

„Списъкът на съставките включва всички съставки на храната, изброени в низходящ ред на теглото им към момента на тяхното използване. Той се предхожда от съответно обозначение, съдържащо думата „състав“.

[…]“.

12 Член 7, параграфи 1 и 5 от същата директива предвиждаше:

„1. Количеството на дадена съставка или на категория от съставки, използвани при производството или приготвянето на храна, се обявява в съответствие с настоящия член.

[…]

5. Обозначението, посочено в параграф 1, се съдържа във или непосредствено до търговското наименование на храната или в списъка на съставките във връзка с въпросната съставка или категория от съставки“.

13 Директива 2000/13 е отменена, считано от 13 декември 2014 г., с Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ L 304, 2011 г., стр. 18 и поправки в ОВ L 331, 2014 г., стр. 40, ОВ L 297, 2015 г., стр. 10 и ОВ L 266, 2016 г., стр. 7), чийто член 9, озаглавен „Списък на задължителните данни“, предвижда:

„1. В съответствие с членове 10—35 и съобразно изключенията, които се съдържат в настоящата глава, е задължително да се посочат следните данни:

а) наименование на храната;

б) списък на съставките;

[…]“.

14 Съгласно член 17 от този регламент, озаглавен „Наименование на храната“:

„1. Наименованието на храната е нейното официално наименование. При липса на такова наименование, наименованието на храната е нейното обичайно наименование или, ако не съществува обичайно наименование или обичайното наименование не се използва, се предоставя описателно наименование на храната.

[…]“.

15 Член 18 от посочения регламент е озаглавен „Списък на съставките“ и гласи:

„1. Списъкът на съставките се оглавява или предхожда от подходящо заглавие, което се състои от или включва думата „съставки“. Той включва всички съставки на храната, в низходящ ред на теглото, както е отчетено по време на тяхната употреба при производството на храната.

2. Съставките се обозначават с конкретното им наименование, когато е приложимо, в съответствие с правилата, предвидени в член 17 и в приложение VI.

[…]“.

16 Член 22 от същия регламент е озаглавен „Посочване на количеството на съставките“ и гласи:

„1. Посочването на количеството на съставка или категория съставки, използвани в производството или приготвянето на храна, се изисква, когато съответната съставка или категория съставки:

а) се появяват в наименованието на храната или обикновено се свързват от потребителя с това наименование;

б) се посочват откроващо се на етикета с думи, изображения или графики; или

в) са съществени до степен, която характеризира храната и я отличава от продукти, с които може да бъде объркана поради своето наименование или външен вид.

[…]“.

17 Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година относно определението, описанието, представянето, етикетирането и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета (ОВ L 39, 2008 г., стр. 16) предвижда в член 10, озаглавен „Специални правила относно употребата на търговските наименования и географските указания“:

„1. Без да се засягат разпоредбите на Директива 2000/13/ЕО, се забранява употребата на термин, включен в категории 1—46 в приложение II, или на географско указание, регистрирано в приложение III, в съставен термин, или загатването при представянето на храни за който и да е от тях, освен в случаите, когато алкохолът произхожда изключително от указаната(ите) спиртна(и) напитка(и).

[…]“.

18 В член 16, буква а) от този регламент защитата на регистрираните в приложение III към регламента географски указания е формулирана по аналогичен начин както в член 118м, параграф 2, буква а) от Регламент № 1234/2007 и в член 103, параграф 2, буква а) от Регламент № 1308/2013.

19 Съображение 32 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 55, 2013 г., стр. 27) гласи:

„Закрилата на наименованията за произход и географските указания следва да обхване и злоупотребата, имитация и пресъздаване на регистрирани наименования на стоки, както и на услуги, за да се осигури високо равнище на закрила и тя да се хармонизира със закрилата, която се прилага в лозаро-винарския сектор. Когато [ЗНП] или [ЗГУ] се използват като съставки, следва да се вземе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Насоки за етикетиране на храните, в чийто състав влизат продукти, регистрирани като защитени наименования за произход (ЗНП) или защитени географски указания (ЗГУ)“.

20 Озаглавеният „Защита“ член 13 от този регламент предвижда:

„1. Защитата на регистрираните наименования обхваща забрана за:

а) всяко пряко или косвено използване за търговски цели на регистрирано наименование по отношение на продукти, които не попадат в обхвата на регистрацията, в случай че тези продукти са сходни с продуктите, регистрирани под това наименование, или в случай че използването му води до ползи от репутацията на защитеното наименование, включително когато тези продукти са използвани като съставка;

[…]“.

21 В Насоките за етикетиране на храните, в чийто състав влизат продукти, регистрирани като защитени наименования за произход (ЗНП) и защитени географски указания (ЗГУ) (ОВ C 341, 2010 г., стр. 3, наричани по-нататък „Насоките“), се посочва следното:

„2.1. Препоръки относно използването на регистрираното наименование

1. Според Комисията наименование, регистрирано като ЗНП или ЗГУ, може законно да бъде посочено сред съставките на дадена храна.
2. Освен това, Комисията смята, че наименование, регистрирано като ЗНП или ЗГУ, може да се упомене в или близо до търговското наименование на храната, включваща продукти с регистрирано наименование, както и при етикетирането, представянето и рекламирането на тази храна, ако са изпълнени следните условия:

– уместно би било такива храни да не съдържат никакви други „сходни съставки“, т.е. да не съдържат други съставки, които да заместват изцяло или частично съставката, регистрирана като ЗНП или ЗГУ. Според Комисията пример за „сходна съставка“, без претенции за изчерпателност, е сиренето със сини жилки (познато като „синьо сирене“), което е сходно със сиренето „Рокфор“,

– освен това тази съставка трябва да се използва в достатъчно количество, за да придава отличителност на въпросната храна. Поради голямата разнородност на случаите обаче Комисията не предлага универсално приложим минимален процент на съдържание. Например в някои случаи действително е възможно използването в някоя храна на минимално количество подправка, регистрирана като ЗНП или ЗГУ,

да е достатъчно, за да добие въпросната храна отличителност. За сметка на това използването в някоя храна на малки количества месо, регистрирано като ЗНП или ЗГУ, a priori не би могло да придаде на храната някаква отличителност,

– и накрая, процентното съдържание на дадена съставка, регистрирана като ЗНП или ЗГУ, в идеалния случай би трябвало да е посочено в или близо до търговското наименование на въпросната храна или в съдържанието, до въпросната съставка.

[…]“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

22 От края на 2012 г. Aldi — дружество дистрибутор по-специално на храни — предлага за продажба дълбоко замразен продукт, произведен от Galana NV, подпомагаща Aldi встъпила страна в главното производство, като този продукт се предлага на пазара под названието „Champagner Sorbet“ и включва в състава си 12 % шампанско.

23 Тъй като счита, че разпространението на този продукт под това наименование представлява нарушение на ЗНП „Champagne“, CIVC, сдружение на производителите на шампанско, сезира Landgericht München I (Областен съд Мюнхен I, Германия), като иска Aldi да бъде осъдено на основание на член 118м от Регламент № 1234/2007 и на член 103 от Регламент № 1308/2013 да преустанови употребата на посоченото наименование в търговията с дълбоко замразени продукти. Решението на този съд, който уважава посоченото искане, е отменено с решение на въззивната инстанция, Oberlandesgericht München (Върховен областен съд Мюнхен, Германия), който отхвърля искането.

24 Въззивният съд приема по-специално, че не са налице предвидените условия за предявяване на иск по член 103, параграф 2), буква а), подточка ii), букви б) и в) от Регламент № 1308/2013, щом като условието за нелоялна употреба на ЗНП не е изпълнено в настоящия случай, че Aldi има законен интерес да използва наименованието „Champagner Sorbet“ за обозначаване на ястие, известно на потребителите под това наименование и включващо виното от областта Champagne като основна съставка, и че не е налице заблуждаващо указание.

25 Тогава CIVC подава ревизионна жалба пред Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия), който изтъква, на първо място, че е склонен да приеме, че използването на наименованието „Champagner Sorbet“ от Aldi попада в приложното поле на член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007 и на член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013, щом като Aldi използва това наименование за дълбоко замразен десерт и следователно за продукт, който не съответства на спецификациите на вината, ползващи се от ЗНП „Champagne“, и че представлява употреба с търговска цел на това ЗНП.

26 На второ място, запитващата юрисдикция счита, че с наименованието „Champagner Sorbet“ репутацията на ЗНП „Champagne“ може да се пренесе върху разпространявания от Aldi продукт. Тя обаче си задава въпроса дали употребата на ЗНП представлява използване на репутацията на това ЗНП по смисъла на горепосочените разпоредби, когато наименованието на храната съответства на навиците на съответните потребители за обозначаване на тази храна и когато съставката е добавена в достатъчно количество, за да ѝ придава отличителност. Запитващата юрисдикция счита, както въззивния съд, че наличието на законен интерес от използването на ЗНП изключва наличието на използване на репутацията на това ЗНП.

27 На трето място, тъй като счита, че искът на CIVC може да се основе на член 118м, параграф 2, буква б) от Регламент № 1234/2007 и на член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013, запитващата юрисдикция си задава въпроса дали употребата на ЗНП в

обстоятелства като разглежданите в главното производство представлява злоупотреба, имитация или неправомерно позоваване по смисъла на тези разпоредби. В това отношение тя счита, че посочените разпоредби изискват спорната употреба на ЗНП да е неправомерна и че обоснованото от законен интерес използване следователно не е обхванато от забраните, предвидени в тези разпоредби.

28 На четвърто място, тъй като CICV поддържа, че Aldi използва указанието „Champagner Sorbet“ по начин, който въвежда в заблуждение по смисъла на член 118м, параграф 2, буква в) от Регламент № 1234/2007 и на член 103, параграф 2, буква в) от Регламент № 1308/2013, запитващата юрисдикция иска да се установи дали приложното поле на посочените разпоредби включва единствено заблуждаващите указания, които могат да създадат невярна представа в съзнанието на съответните потребители относно географския произход на продукта, или в него се включват и заблуждаващите указания относно основните свойства на продукта.

29 При това положение Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013 да се тълкуват в смисъл, че тези разпоредби са приложими и в случаите на употреба на [ЗНП] като част от наименованието на храна, която не съответства на спецификациите на продукта, но в която е добавена съставка, съответстваща на тези спецификации?

2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Трябва ли член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013 да се тълкуват в смисъл, че употребата на [ЗНП] като част от наименованието на храна, която не съответства на спецификациите на продукта, но в която е добавена съставка в съответствие с тези спецификации, представлява експлоатиране на репутацията на наименованието за произход, когато наименованието на храната съответства на обичайното наименование, използвано от съответните потребители, и съставката е добавена в достатъчно количество, за да придава отличителност на продукта?

3) Трябва ли член 118м, параграф 2, буква б) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013 да се тълкуват в смисъл, че употребата на [ЗНП] при описаните във втория преюдициален въпрос обстоятелства представлява злоупотреба, имитация или позоваване?

4) Трябва ли член 118м, параграф 2, буква в) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква в) от Регламент № 1308/2013 да се тълкуват в смисъл, че са приложими само по отношение на неверни или въвеждащи в заблуждение указания, които могат да създадат невярна представа у съответните потребители относно географския произход на даден продукт?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

30 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013, които имат аналогично съдържание, трябва да се

тълкуват в смисъл, че са приложими в случаите на употреба на ЗНП, като „Champagne“, като част от наименованието, с което се продава храна, като „Champagner Sorbet“, която не съответства на продуктовата спецификация на това ЗНП, но в която е добавена съставка, съответстваща на тази спецификация.

31 Следва да се отбележи, от една страна, че приложното поле на предвидената в член 118м, параграф 2, буква а) от Регламент № 1234/2007 и в член 103, параграф 2, буква а) от Регламент № 1308/2013 закрила е особено широко, тъй като тези разпоредби обхващат всяка пряка или непряка търговска употреба на ЗНП или на ЗГУ и им предоставят закрила срещу такава употреба както от сходни продукти, за които не е спазена спецификацията на продукта на защитеното означение, така и от продукти, които не са сходни, доколкото подобно използване води до използване на репутацията на това ЗНП или това ЗГУ. Обхватът на тази закрила отговаря на потвърдената в съображение 97 от Регламент № 1308/2013 цел ЗНП и ЗГУ да се ползват с правна закрила срещу използване, с което се извличат предимства от репутацията на продукти, които спазват изискванията.

32 От друга страна, разпоредбите на правото на Съюза във връзка със закрилата на регистрираните наименования и географски указания, които се вписват, както потвърждава съображение 92 от Регламент № 1308/2013, в хоризонталната политика на Съюза в областта на качеството, трябва да се тълкуват по начин, който позволява последователното им прилагане.

33 В това отношение, на първо място, Регламент № 1151/2012, в чието съображение 32 се посочва, че той цели да се осигури високо равнище на закрила и тя да се хармонизира със закрилата, която се прилага в лозаро-винарския сектор, предвижда в член 13, параграф 1, буква а) за регистрираните съгласно този регламент наименования закрила, аналогична на предвидената в член 118м, параграф 2, буква а) от Регламент № 1234/2007 и в член 103, параграф 2, буква а) от Регламент № 1308/2013, като изрично уточнява, че тази закрила се прилага и по отношение на продуктите, използвани като съставка.

34 На второ място, Съдът вече е постановил в решение от 14 юли 2011 г., Bureau national interprofessionnel du Cognac (C-4/10 и C-27/10, EU:C:2011:484, т. 55), по отношение на тълкуването на член 16, буква а) от Регламент № 110/2008, чиито съдържание и цел са аналогични на тези на член 118м, параграф 2, буква а) от Регламент № 1234/2007 и на член 103, параграф 2, буква а) от Регламент № 1308/2013, че за спиртните напитки, които не отговарят на съответните спецификации, използването на марка, която съдържа или се състои от географско указание или от понятие, което съответства на това указание, и от неговия превод, по принцип представлява пряка търговска употреба на това географско указание по смисъла на този член 16, буква а) от Регламент № 110/2008.

35 С оглед на тези съображения следва да се приеме, че член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013 се прилагат за търговската употреба на ЗНП, като „Champagne“, като част от наименование на храна, като „Champagner Sorbet“, в която е добавена съставка, съответстваща на спецификацията на продукт с това ЗНП.

36 Следователно на първия въпрос трябва да се отговори, че член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че са приложими в случаите на употреба на ЗНП, като „Champagne“, като част от наименованието, с което се продава храна, като „Champagner Sorbet“, която не съответства на продуктовата спецификация на това ЗНП, но в която е добавена съставка, съответстваща на тази спецификация.

По втория въпрос

37 С втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че употребата на ЗНП като част от наименованието, с което се продава храна, която не съответства на продуктовата спецификация на това ЗНП, но в която е добавена съставка, съответстваща на тази спецификация, като „Champagner Sorbet“, представлява използване на репутацията на ЗНП по смисъла на тези разпоредби, когато наименованието на храната съответства на обичайното наименование, използвано от съответните потребители, и съставката е добавена в достатъчно количество, за да придава отличителност на тази храна.

38 Както припомня Съдът в точка 82 от решение от 14 септември 2017 г., EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693), що се отнася до закрилата на ЗНП и на ЗГУ, Регламент № 1234/2007 представлява инструмент на общата селскостопанска политика, чиято цел по същество е да гарантира на потребителите, че земеделските продукти, обозначени с географско означение, което е регистрирано по силата на този регламент, имат определени специфични характеристики поради своя произход от определена географска зона и следователно предоставят гаранция за качество поради своя географски произход, с цел да се позволи на селскостопанските оператори, които са направили действителни усилия за подобряване на качеството, да получат в замяна по-високи доходи и да се попречи на трети лица неправомерно да извличат полза от репутацията, свързана с качеството на тези продукти.

39 Освен това, във връзка с член 16, букви а)—г) от Регламент № 110/2008, Съдът приема в точка 46 от решение от 14 юли 2011 г., Bureau national interprofessionnel du Cognac (C-4/10 и C-27/10, EU:C:2011:484), че тази разпоредба се отнася до различни хипотези, при които търговското разпространение на даден продукт е съпроводено от изрично или мълчаливо посочване на географско указание при условия, при които потребителите могат да бъдат въведени в заблуждение, или най-малкото в съзнанието им да се породи асоциация относно произхода на продукта, или да се допусне операторът да се възползва по неправомерен начин от репутацията на въпросното географско указание.

40 От това следва, че използването на репутацията на ЗНП по смисъла на член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007 и на член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013 предполага използване на това ЗНП с цел неправомерно възползване от неговата репутация.

41 В настоящия случай, както изтъква запитващата юрисдикция, използването на наименованието „Champagner Sorbet“ за обозначаване на сорбет, съдържащ шампанско, може да пренесе върху този продукт репутацията на ЗНП „Champagne“, което поражда представа за качество и престиж, и следователно да извлече полза от тази репутация. Ето защо, за да се определи дали това използване накърнява закрилата, предоставена от член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007 или от член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013, е необходимо да се провери дали то представлява деяние, което цели неправомерно възползване от репутацията на това ЗНП.

42 В това отношение следва най-напред да се констатира, че член 3, параграф 1 и член 5, параграф 1 от Директива 2000/13, която е в сила към момента на настъпването на фактите по спора в главното производство, и както изтъква запитващата юрисдикция, член 9, параграф 1, буква а) и член 17, параграф 1 от Регламент № 1169/2011 в никакъв случай не изискват да се поставя ЗНП в наименованието на храна, която не съответства на продуктовата спецификация на това ЗНП, но в която е добавена съставка, съответстваща на тази спецификация, когато

използването на такова наименование е в противоречие със закрилата, предоставена от член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007 или от член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013.

43 Освен това стриктното спазване на разпоредбите за наименованието на храните, включени в Директива 2000/13 и в Регламент № 1169/2011, както и на разпоредбите за съдържащите се в тях съставки, по-специално тези на член 6, параграф 5 и член 7, параграфи 1 и 5 от Директива 2000/13, както и на член 18, параграфи 1 и 2 и член 22, параграф 1 от Регламент № 1169/2011, не може да изключи наличието на неправомерно използване на репутацията на ЗНП.

44 По-нататък, както отбелязва запитващата юрисдикция, по силата на член 10, параграф 1 от Регламент № 110/2008 се забранява употребата на регистрирано географско указание в съставен термин, освен в случаите, когато алкохолът произхожда изключително от указаната спиртна напитка.

45 Накрая, в точка 2.1.2 от Насоките, които съгласно съображение 32 от Регламент № 1151/2012 следва да се вземат предвид, когато продукти със ЗНП или ЗГУ се използват като съставки, се посочва, че наименование, регистрирано като ЗНП, може да се упомене в търговското наименование на храната, включваща продукти с регистрирано наименование, ако са изпълнени три условия, предвидени в Насоките. Тъй като този регламент има за цел, както бе изтъкнато в точка 33 от настоящото решение, да се осигури високо равнище на закрила и тя да се хармонизира със закрилата, която се прилага в лозаро-винарския сектор, посочените насоки са релевантни и за целите на тълкуването на член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007 и на член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013.

46 Следователно употребата на ЗНП като част от наименованието, с което се продава храна, която не съответства на продуктовата спецификация на това ЗНП, но в която е добавена съставка, съответстваща на тази спецификация, не може да се разглежда сама по себе си като неправомерно деяние и следователно като деяние, срещу което ЗНП са защитени при всички обстоятелства по силата на член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007 и на член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013. Поради това националните юрисдикции следва да преценят, с оглед на обстоятелствата във всеки конкретен случай, дали подобна употреба цели неправомерно възползване от репутацията на ЗНП.

47 За тази цел фактът, че разглежданото в главното производство наименование съответства на навиците на съответните потребители за обозначаване на разглежданата храна, не може да представлява обстоятелство, което да се вземе предвид.

48 Всъщност, тъй като целта на закрилата на регистрираните наименования и географски указания по-специално е, както бе припомнено в точка 38 от настоящото съдебно решение, да гарантира на потребителите, че продуктите с такова означение имат определени специфични характеристики поради своя произход от определена географска зона и предоставят гаранция за качество поради своя географски произход, тази цел не може да бъде постигната, ако ЗНП може да бъде или да стане родово наименование. Така, по силата на член 118к, параграф 1, от Регламент № 1234/2007 и на член 101, параграф 1 от Регламент № 1308/2013, наименованията, които са станали родови, не могат да се ползват със закрила като ЗНП. Освен това член 118м, параграф 3 от Регламент № 1234/2007, като член 103, параграф 3 от Регламент № 1308/2013, предвижда, че ЗНП не стават родови в Съюза. Да се приеме, че върху преценката на неправомерния характер на употребата на ЗНП като част от наименованието на храна, като „Champagner Sorbet“, може да повлияе фактът, че това наименование е обичайно използваното

от съответните потребители за обозначаване на тази храна, би означавало да се приеме, че това ЗНП може да се употребява като родово наименование и следователно би противоречало на установената с тези регламенти закрила.

49 Що се отнася до въпроса дали за целите на тази преценка е релевантен критерият, съгласно който съставката, регистрирана като ЗНП, е добавена в достатъчно количество, за да придава отличителност на съответната храна, следва да се посочи, че този критерий съответства на едно от трите условия, посочени в точка 2.1.2 от Насоките, за да се приеме, че наименование, регистрирано като ЗНП, може да се упомене в търговското наименование на храната, включваща продукти, които се ползват от това ЗНП. Поради голямата разнородност на случаите обаче Комисията пояснява в Насоките, че не предлага универсално приложим минимален процент на съдържание.

50 В това отношение трябва да се приеме, че употребата на ЗНП като част от наименованието, с което се продава храна, която не съответства на продуктовата спецификация на това ЗНП, но в която е добавена съставка, съответстваща на тази спецификация, има за цел неправомерно възползване от репутацията на това ЗНП, ако тази съставка не придава отличителност на посочената храна.

51 Що се отнася до определянето дали въпросната съставка придава отличителност на съответната храна, количеството на тази съставка в съдържанието на посочената храна представлява важен критерий, който обаче не е достатъчен. Преценката му зависи от съответните продукти и трябва да включва качествена оценка. В това отношение, както отбелязва генералният адвокат в точки 76 и 77 от заключението си, въпросът не е в това в храната да бъдат констатирани основните свойства на съставката, регистрирана като ЗНП, а тази храна да притежава отличителност, която е свързана с тази съставка. Тази отличителност често се състои от аромата и вкуса, привнесени чрез тази съставка.

52 Когато наименованието на храната показва, както в главното производство, че тя съдържа съставка, регистрирана като ЗНП, която се счита, че посочва вкуса на тази храна, вкусът, създаден от тази съставка, трябва да съставлява отличителността на споменатата храна. Всъщност, ако други съставки, които се включват в посочената храна, определят в по-голяма степен нейния вкус, употребата на такова наименование извлича неправомерно полза от репутацията на съответното ЗНП. В този смисъл, за да прецени дали шампанското, което се съдържа в продукта, разглеждан в главното производство, му придава отличителност, националната юрисдикция следва да прецени, с оглед на представените ѝ доказателства, дали този продукт има вкус, създаден основно от наличието на шампанското в неговото съдържание.

53 С оглед на тези съображения на втория въпрос следва да се отговори, че член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че употребата на ЗНП като част от наименованието, с което се продава храна, която не съответства на продуктовата спецификация на това ЗНП, но в която е добавена съставка, съответстваща на тази спецификация, като „Champagner Sorbet“, представлява използване на репутацията на ЗНП по смисъла на тези разпоредби, ако храната не притежава като отличителност вкус, създаден основно от наличието на тази съставка в нейното съдържание.

По третия въпрос

54 С третия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 118м, параграф 2, буква б) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че употребата на ЗНП като част от наименованието, с което се продава храна, която не съответства на продуктовата спецификация

на това ЗНП, но в която е добавена съставка, съответстваща на тази спецификация, като „Champagner Sorbet“, представлява злоупотреба, имитация или позоваване по смисъла на тези разпоредби.

55 В това отношение следва да се констатира, че член 118м, параграф 2, букви а)—г) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, букви а)—г) от Регламент № 1308/2013 обхващат различни нарушения, на които могат да бъдат предмет ЗНП, ЗГУ и вината, които използват тези наименования, и срещу които посочените разпоредби им предоставят закрила.

56 В настоящия случай от отговорите на първия и втория въпрос следва, че употребата на ЗНП, като „Champagne“, като част от наименованието, с което се продава храна, която не съответства на продуктовата спецификация на това ЗНП, но в която е добавена съставка, съответстваща на тази спецификация, като „Champagner Sorbet“, представлява търговска употреба на посоченото ЗНП по смисъла на член 118м, параграф 2, буква а) подточка ii) от Регламент № 1234/2007 и на член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013, срещу която то се ползва със закрила по силата на посочените разпоредби, ако тази употреба цели неправомерно възползване от неговата репутация, и че това по-специално е така, ако тази съставка не придава отличителност на храната.

57 Напротив, употребата на ЗНП в наименованието на храна като разглежданата в главното производство не може да представлява злоупотреба, имитация или позоваване по смисъла на член 118м, параграф 2, буква б) от Регламент № 1234/2007 и на член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013. Всъщност с включването в наименованието на разглежданата храна на наименованието на съставката, регистрирана като ЗНП, е извършена пряка употреба на това ЗНП, за да се утвърди открито вкусово качество, свързано с него, което не представлява нито злоупотреба, нито имитация, нито позоваване.

58 Относно понятието „пресъздаване“ следва освен това да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика то обхваща по-специално хипотезата, в която понятието, използвано за обозначаване на продукт, включва част от защитено наименование, така че онова, което потребителят си представя, когато срещне наименованието на посочения продукт, е ползващата се от това наименование стока (вж. в този смисъл решение от 21 януари 2016 г., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, т. 21 и цитираната съдебна практика). Включването на цялото наименование на ЗНП в наименованието на храната, за да се посочи вкусът ѝ, следователно не съответства на тази хипотеза.

59 Поради това на третия въпрос следва да се отговори, че член 118м, параграф 2, буква б) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че употребата на ЗНП като част от наименованието, с което се продава храна, която не съответства на продуктовата спецификация на това ЗНП, но в която е добавена съставка, съответстваща на тази спецификация, като „Champagner Sorbet“, не представлява злоупотреба, имитация или позоваване по смисъла на тези разпоредби.

По четвъртия въпрос

60 С четвъртия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 118м, параграф 2, буква в) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква в) от Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че са приложими само по отношение на неверни или въвеждащи в заблуждение указания, които могат да създадат невярна представа относно географския произход на съответния продукт, или са приложими и по отношение на неверните и заблуждаващи указания за естеството или основните свойства на този продукт.

61 В това отношение следва да се отбележи, че макар член 118м, параграф 2), буква в) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква в) от Регламент № 1308/2013 да посочват неверните или въвеждащи в заблуждение указания, които се съдържат върху вътрешната или външната опаковка, рекламни материали или документи, свързани със съответния продукт от вино, тези разпоредби могат да имат полезно действие в разглеждания в главното производство случай, в който съответният продукт от вино е съставка на храна, само ако се отнасят до вътрешната или външната опаковка, рекламните материали и документите, свързани с тази храна.

62 Що се отнася до обхвата на тези разпоредби, от техния текст следва, че ЗНП, ЗГУ и вината, използващи тези защитени означения в съответствие със спецификацията на продукта, се ползват със закрила срещу, от една страна, неверните или въвеждащи в заблуждение указания за мястото, откъдето произхожда продуктът, за произхода, за естеството или за основните свойства на продукта, върху вътрешната или външната опаковка, върху рекламните материали или върху документите, свързани с този продукт, и от друга страна, срещу опаковането на продукта в контейнер по начин, който може да създаде невярна представа за неговия произход. Така тези разпоредби позволяват да се забранят както неверните или въвеждащи в заблуждение указания относно географския произход на съответния продукт, така и неверните или въвеждащи в заблуждение указания, които се отнасят до естеството или до основните свойства на този продукт, като например неговия вкус.

63 Следователно, ако разглежданата в главното производство храна не притежава като отличителност вкус, създаден основно от наличието на шампанското в нейното съдържание, може да се приеме, че наименованието „Champagner Sorbet“, поставено върху вътрешната или външната опаковка на тази храна, представлява невярно и въвеждащо в заблуждение указание по смисъла на член 118м, параграф 2), буква в) от Регламент № 1234/2007 или на член 103, параграф 2, буква в) от Регламент № 1308/2013.

64 С оглед на тези съображения на четвъртия въпрос следва да се отговори, че член 118м, параграф 2), буква в) от Регламент № 1234/2007 и член 103, параграф 2, буква в) от Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че са приложими както за неверните или въвеждащи в заблуждение указания, които могат да създадат невярна представа за произхода на съответния продукт, така и за неверните и въвеждащи в заблуждение указания, които се отнасят до естеството или до основните свойства на този продукт.

По съдебните разноски

65 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) **Член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“), изменен с Регламент (ЕО) № 491/2009 на Съвета от 25 май 2009 г., и член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 трябва да се тълкуват в смисъл, че са приложими в случаите на употреба на защитено наименование за**

произход, като „Champagne“, като част от наименованието, с което се продава храна, като „Champagner Sorbet“, която не съответства на продуктовата спецификация на това защитено наименование за произход, но в която е добавена съставка, съответстваща на тази спецификация.

2) **Член 118м, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1234/2007, изменен с Регламент № 491/2009, и член 103, параграф 2, буква а), подточка ii) от Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че употребата на защитено наименование за произход като част от наименованието, с което се продава храна, която не съответства на продуктовата спецификация на това защитено наименование за произход, но в която е добавена съставка, съответстваща на тази спецификация, като „Champagner Sorbet“, представлява използване на репутацията на защитено наименование за произход по смисъла на тези разпоредби, ако храната не притежава като отличителност вкус, създаден основно от наличието на тази съставка в нейното съдържание.**

3) **Член 118м, параграф 2, буква б) от Регламент № 1234/2007, изменен с Регламент № 491/2009, и член 103, параграф 2, буква б) от Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че употребата на защитено наименование за произход като част от наименованието, с което се продава храна, която не съответства на продуктовата спецификация на това защитено наименование за произход, но в която е добавена съставка, съответстваща на тази спецификация, като „Champagner Sorbet“, не представлява злоупотреба, имитация или позоваване по смисъла на тези разпоредби.**

4) **Член 118м, параграф 2), буква в) от Регламент № 1234/2007, изменен с Регламент № 491/2009, и член 103, параграф 2, буква в) от Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че са приложими както за неверните или въвеждащи в заблуждение указания, които могат да създадат невярна представа за произхода на съответния продукт, така и за неверните и въвеждащи в заблуждение указания, които се отнасят до естеството или до основните свойства на този продукт.**

Подписи